

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Να μην απογοητεύσει

Η Νέα Δημοκρατία χρειάζεται εκ θεμελί-
ων ανασύσταση και δυναμική νέα ηγε-
σία. Γι' αυτό διεξάγονται οι εσωκομμα-
τικές εκλογές ανάδειξης νέου αρχηγού,
όχι για να τη φθείρουν ακόμη περισ-

σότερο. Θα απαιτηθεί μεγάλη αυτοπει-
θαρχία και σοβαρότητα από την πλευρά
όλων των υποψηφίων και των πρωτα-
γωνιστών, προκειμένου να αποφευχθεί
ένα φιάσκο χωρίς προηγούμενο. Τα

σημάδια έως τώρα δεν είναι καλά. Η
κατάσταση της χώρας είναι εξαιρετικά
κρίσιμη. Ενα σημαντικό κομμάτι της
κοινωνίας περιμένει κάτι καλύτερο από
την αξιωματική αντιπολίτευση, καθώς

αναζητεί μια δυναμική εκπροσώπηση.
Αν η Ν.Δ. αποδειχθεί κατώτερη των πε-
ριστάσεων, θα πρέπει να θυμηθούμε τη
δοκιμασμένη ρήση, που ισχύει και στην
πολιτική: η φύση απεχθάνεται το κενό.

ΑΥΓΗ Του Χρίστου Μέση*

Δεν χρειάζεται καινούργια τείχη η Ευρώπη

Η μεταναστευτική κρίση δεν ξεκίνησε σήμερα ούτε και πρό-
κειται να τερματιστεί αύριο. Ούτε και έγινε ξαφνικά κρίσιμη
επειδή οι αυξανόμενες μεταναστευτικές ροές προς την Ευρώπη
γίνονται όλο και πιο δυσάρεστα αισθητές, αναγκάζοντας την
Ευρωπαϊκή Ένωση να θέσει μεν το θέμα ως προτεραιότητα,
αντιδρώντας ωστόσο για άλλη μια φορά προς τη λανθασμένη
κατεύθυνση. Γιατί αυτό βέβαια που βιώνει σήμερα η Ευρώπη
είναι από τη μία η αποτυχία ενός ολόκληρου συστήματος να
εδραιώσει στη διεθνή σκηνή συνθήκες σταθερότητας, ασφά-
λειας, ειρήνης και ευημερίας, αλλά και από την άλλη η προϋ-
πάρχουσα στρεβλή αρχιτεκτονική των ευρωπαϊκών δομών που
αφορούν το μεταναστευτικό.

Η διεθνής αστάθεια ασφαλώς και οφείλεται εν πολλοίς στις
επεμβατικές γεωστρατηγικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένω-
σης. Γιατί, αδιαμφισβήτητα, ταυτιζόμενη πλήρως με τις ΗΠΑ
και το ΝΑΤΟ, επέβαλε και χρηματοδότησε την «αραβική άνοι-
ξη» και στήριξε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, αποσταθερο-
ποιώντας έτσι την ήδη ευαίσθητη περιοχή της νοτιοανατολικής
Μεσογείου και της βόρειας Αφρικής. Ιδιαίτερα δε ως προς την
όξυνση της ροής προσφύγων από τη Συρία, οι εκκλήσεις της
πρόσφατης συνόδου κορυφής για τερματισμό του πολέμου στη
χώρα είναι τουλάχιστον υποκριτικές, καθότι είναι σε όλους
γνωστό ότι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Γαλλία
και η Γερμανία, εξόπλισαν, στήριξαν και συνεχίζουν να στηρί-
ζουν μαζί με άλλους και τους τζιχαντιστές, οι οποίοι αποτελούν
το αναπόφευκτο αποτέλεσμα και δημιούργημα των δικών τους
ενεργειών.

Από την άλλη, όσον αφορά τις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής
Ένωσης για την αντιμετώπιση της μεταναστευτικής κρίσης, αυ-
τές δεν μπορεί παρά να χαρακτηρίζονται από κοντόφθαλμες
μέχρι και αποκαρδιωτικές. Η υποβάθμιση του πυλώνα που
αφορά τη διάσωση και την κοινωνική διαχείριση των μετανα-
στών, με την ταυτόχρονη αναβάθμιση της ασφάλειας και της
φύλαξης των εξωτερικών συνόρων, για τη δήθεν καταπολέμη-

ση των εμπορών διακινητών, αναπόδραστα αποτελεί συνταγή
αποτυχίας. Η απόφαση για ένταση της καταστολής στα ευρω-
παϊκά σύνορα μέσω της αύξησης των στρατιωτικών δαπανών
για την υπηρεσία αστυνόμευσης (Frontex), την ίδια στιγμή
που κονδύλια αποκόπτονται από τους άξονες της κοινωνικής
και αναπτυξιακής πολιτικής στον προϋπολογισμό της Ένωσης,
οδηγεί στο να καταστεί η Ευρώπη ένα περικλειστο φρούριο.
Αλλά ούτε και το σχέδιο κατανομής και μετεγκατάστασης προ-
σφύγων στα κράτη - μέλη αναμένεται να έχει ουσιαστικά απο-
τελέσματα, ενόσω εξακολουθεί να βρίσκεται σε ισχύ το πλαί-
σιο που διαμόρφωσε ο Κανονισμός του Δουβλίνου, ο οποίος
εγκλωβίζει τους πρόσφυγες στις χώρες πρώτης εισδοχής τους,
μη επιτρέποντας τη μετεγκατάσταση και εργασία τους σε άλλα
κράτη - μέλη.

Σήμερα η συνθήκη του Σένγκεν δέχεται καταγιογιστικά πυρά και
οι κίνδυνοι είναι έκδηλοι. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι επείγει
λύση. Όμως λύση μπορεί να επέλθει μόνο μέσα από ριζικές το-
μές και τη μεταστροφή της υφιστάμενης μεταναστευτικής πολι-
τικής της Ένωσης. Προϋποθέτοντας βέβαια -μεταξύ άλλων- την
κατάργηση του Κανονισμού του Δουβλίνου και τη δημιουργία
ενός Κοινού Συστήματος Ασύλου, με κύρια κατεύθυνση την
αλληλεγγύη και τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας
και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την ίδια ώρα, η Ευρω-
παϊκή Ένωση οφείλει να ενισχύσει τον πυλώνα που αφορά
τις υποδομές για τη διάσωση, τη σίτιση, τη διαμονή και την
περιθαλψή των μεταναστών μέσω της δημιουργίας αξιοπρε-
πών κέντρων υποδοχής και φιλοξενίας. Πρωτίστως, όμως, θα
πρέπει επιτέλους να εγκαταλειφθεί η πολιτική φιλοσοφία με
τις αποκάλυπτες και καταστροφικές επεμβάσεις στο εσωτερι-
κό των άλλων χωρών που δεν αποσκοπούν πουθενά, παρά
στην εκμετάλλευση και τη δημιουργία σχέσεων νεοαποικιακού
χαρακτήρα.

* Ο Χρίστος Μέσης είναι βουλευτής εκλογικής περιφέρειας Λεμεσού
του ΑΚΕΛ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Κόμμα-ζιζάνιο. Το θέλει ο Τσίπρας;

«Λίγοι και καλοί» ή «Περάστε κόσμο, ανοίξαμε και σας περιμένουμε»; Πάντα η Αριστερά προβληματιζόταν ανάμεσα σε αυτές τις δύο λογικές για το οργανω-
τικό μοντέλο. Η πρώτη παραπέμπει στο
κόμμα-πρωτοπορία με αυστηρή ιεραρ-
χία, καθαρό ιδεολογικό στίγμα, σταθερή
πολιτική ταυτότητα και σφιχτή δομή, η
δεύτερη στο κόμμα-συνάκρη της διάχυ-
της διαμαρτυρίας, με χαλαρές σχέσεις στο
εσωτερικό του, ευρύχωρο προγραμματι-
κό λόγο, πολυφωνία και ισχυρή ηγεσία,
ενίοτε μονοπρόσωπη. Το πρώτο μοντέλο
δίνει συνοχή, αλλά δεν φέρνει εκλογικές
νίκες, το δεύτερο επιτρέπει τον σχηματι-
σμό κοινωνικών πλειοψηφιών.

Και τα δύο έχουν δοκιμαστεί και έχουν
αποτύχει για διαφορετικούς λόγους το
καθένα. Το ΚΚΕ, εφαρμόζοντας πιστά
την αρχή του δημοκρατικού συγκεντρο-
τισμού, άντεξε στον χρόνο, δεν υπέκυψε,
όπως άλλα κομμουνιστικά κόμματα στις
σειρήνες του εκσυγχρονισμού, ξεπέρασε
τις δοκιμασίες που το έπληξαν (διεθνείς
και εσωτερικές), ωστόσο με μια εξαίρεση
(τη δεκαετία του 1940 κάτω από ιδιάζου-

σες συνθήκες) δεν κατάφερε να πρωτα-
γωνιστήσει.

Δεν το επεδίωξε άλλωστε. Μαγαζί γωνία
σίγουρα, χωρίς όμως φιλοδοξίες επέκτα-
σης. Το ΠΑΣΟΚ, στο όνομα της διακυβέρ-
νησης, μετατράπηκε σε κόμμα-χυλό, κρα-
τικοποιήθηκε με ραγδαίο ρυθμό και έγινε
μια γραφειοκρατική μηχανή -συμπλη-
ρωματική στο κράτος- με βασικό σκοπό
τη δημιουργία πελατειακών δικτύων που
θα του εξασφάλιζαν την παραμονή στην
εξουσία. Το πέτυχε. Μακροπρόθεσμα μεν,
αλλά πούλησε την ψυχή του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν τίποτε από τα δύο.
Ήταν ένα άθροισμα φραζιών που απέδιδε
όσο ήταν στην αντιπολίτευση, αλλά άγγιζε
τα όριά του όταν εκλήθη να κυβερνήσει.
Σήμερα, αφού έχει ζήσει μια διάσπαση
και μια κρίση αποστράτευσης λόγω Μνη-
μονίου, αναζητεί το κατάλληλο σχήμα. Οι
ηγετικοί παράγοντές του ξέρουν τι δεν θέ-
λουν να συμβεί, αλλά δεν ξέρουν, ακόμη
τουλάχιστον, πώς θα το αποφύγουν. Το
πρώτο βήμα είναι να εντοπίσεις το πρό-
βλημα. Το δεύτερο είναι να το ξορκίσεις.
Το τρίτο και σημαντικότερο είναι να βρεις

τη λύση του. Αυτά που είπε ο Αλ. Τσί-
πρας στην Κεντρική Επιτροπή ακούγο-
νται πολύ ωραία: «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει
να μετατραπεί σε κόμμα κλειστό, γραφει-
οκρατικό, να μην απορροφηθεί από το
κράτος, να μην αποκοπεί από τις λαϊκές
τάξεις και ν' ανοίξει σε αυτούς που τον
ψήφισαν. Μόνο έτσι θα καταφέρει να
παίξει τον ρόλο του συλλογικού διανοού-
μενου και τελικά να κερδίσει τη μάχη της
ηγεμονίας». Οι διανοούμενοι όμως (είτε
στην ατομική είτε στη συλλογική εκδοχή),
για να είναι συνεπείς με την αποστολή
τους, πρέπει να φυτρώνουν και εκεί που
δεν τους σπέρνουν. Θέλουν στο Μαξίμου
ένα τέτοιο κόμμα;

Ανάγωγα

Το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι λένε ότι δεν θα
ψηφίσουν τα μέτρα για το Ασφαλιστικό
και τη φορολογία. Δηλαδή δεν θα ψηφι-
σουν το Μνημόνιο. Το οποίο όμως ψήφι-
σαν πριν από μερικές βδομάδες. Βγάζετε
συμπέρασμα; Μην προσπαθήσετε, είναι
μάταιο.

ΕΘΝΟΣ

Η κρίση στη ΝΔ

Ήταν από καιρό ανησυχπτικά τα
σημάδια για το κλίμα που δια-
μορφωνόταν στη Νέα Δημοκρατία
και για τις κάθε άλλο παρά ομα-
λές συνθήκες υπό τις οποίες δια-
φαινόταν ότι ήταν ενδεχόμενο να
γίνει η εκλογή του νέου αρχηγού
του κόμματος. Και χθες το ποτήρι
της εσωκομματικής αντιπαλότητας
ξεχείλισε αποκαλύπτοντας ότι τα
πράγματα είναι τελικά πολύ χειρό-
τερα απ' όσο δείχνουν.

Εύλογο και αναμενόμενο είναι να
υπάρχουν διαφορές θέσεων, από-
ψεων και πολιτικών σε μια αναμέ-
τρηση για την ηγεσία του κόμματος
που εκφράζει διαχρονικά τον συ-
ντηρητικό χώρο. Αλλά η κρίση που
χθες φάνηκε να κορυφώνεται στη
ΝΔ δεν έχει να κάνει με πολιτικές
διαφωνίες, αλλά με την αποκάλυ-
πτη αμφισβήτηση της υπό εξέλιξη
διαδικασίας για την εκλογή του
νέου προέδρου.

Δεν είναι λίγες οι αιτιάσεις που
καλώς ή κακώς έχουν εκτοξευτεί
σε βάρος του πολιτικού κόσμου,
αλλά ανάλογη περίπτωση δεν θυ-
μόμαστε, τουλάχιστον στη μετα-
πολιτευτική περίοδο. Διαφόρων
ειδών προσπάθειες επηρεασμού
του εκλογικού σώματος έχουν κα-
ταγγεληθεί σε κάποιες περιπτώσεις,
αλλά ποτέ και κανένας δεν έφτα-
σε στο σημείο να υπαινιχθεί έστω
σχέδιο νόθευσης του εκλογικού
αποτελέσματος.

Ποια θα είναι η συνέχεια μένει
να το δούμε. Και φυσικά ευχόμα-
στε κι ελπίζουμε να μην είναι η
χθεσινή μέρα και τα γεγονότα της
που θα σημαδέψουν τη διαδικα-
σία της εκλογής του νέου ηγέτη της
Κεντροδεξιάς. Στην κρίσιμη θέση
που βρίσκεται η χώρα, μόνο η με-
γαλύτερη δυνατή συσπείρωση των
φιλοευρωπαϊκών κομμάτων μπο-
ρεί να δώσει λύσεις και να χαρά-
ξει προοπτικές. Οτιδήποτε άλλο θ'
ανοίξει τον ασκό του Αιόλου.

Αυτή την παράμετρο θα πρέπει να
έχουν κατά νου στη ΝΔ. Ο τόπος
έχει ανάγκη από μια ισχυρή και
ενωμένη αξιωματική αντιπολίτευ-
ση. Κι αυτό είναι που οφείλουν να
έχουν ως βασικό στόχο τους όσοι
φιλοδοξούν να πάρουν τη σκυτάλη
για να την οδηγήσουν στο μέλλον.